

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy ulicy na terenie Wrocławia

Potrzeba nadania nazwy nowej ulicy w obrębie Jagodno jest konsekwencją otrzymania wniosku o ustalenie numerów porządkowych dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych w trakcie budowy oraz prognozowanych. Na tym obszarze obowiązuje uchwała nr XLVI/1406/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu urbanistycznego Jagodno - Wojszyce we Wrocławiu. Nowa ulica znajdować się będzie na terenie oznaczonym w miejscowym planie symbolem 14.MN1. Plan dopuszcza jako przeznaczenie uzupełniające infrastrukturę drogową na tym właśnie terenie. Budynki położone są przy wydzielonym geodezyjnie pasie gruntu, stanowiącym dojazd do przyległych nieruchomości, znajdującym się we własności osoby prawnej. Jest to droga wewnętrzna w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 470). Wypełniając dyspozycję art. 8 ust. 1a ww. ustawy uzyskano zgodę właściciela drogi wewnętrznej na podjęcie przez Radę Miejską Wrocławia uchwały w sprawie nadania nazwy.

Nazwa nowej ulicy - **Grażyny Bacewicz** - została zaproponowana przez Komisję Nazewnictwa Ulic Towarzystwa Miłośników Wrocławia i nawiązuje do już istniejących ulic o patronach związanych z polską kulturą muzyczną. Nadanie nazwy ulicy jest realizacją zasady dążenia do zachowania proporcji płci wśród nowych patronów, zapisanej w uchwale nr XIV/396/19 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 października 2019 r. w sprawie zasad kształtowania nazewnictwa ulic, placów i innych obiektów miejskich we Wrocławiu.

Grażyna Bacewicz (1909-1969) - polska kompozytorka i skrzypaczka, urodziła się 5 II 1909 w Łodzi, zmarła 17 I 1969 w Warszawie. Studiowała w Konserwatorium Warszawskim u Kazimierza Sikorskiego (kompozycja), Józefa Jarzębskiego (skrzypce) - uzyskując dyplomy w 1932 r., a także u Józefa Turczyńskiego (fortepian). Odbiła też studia uzupełniające w Paryżu u Nadii Boulanger (kompozycja) oraz Andre Tourreta i Karla Flescha (skrzypce). Do roku 1952 prowadziła działalność twórczą i artystyczną, uwieńczoną licznymi sukcesami na estradach europejskich, gdzie występowała z recitalami i koncertami z udziałem wybitnych dyrygentów. Tak w jednej jak i w drugiej dziedzinie zdobywała nagrody, a jej muzyka - ceniona przez dyrygentów i wykonawców - coraz częściej była obecna na koncertach i festiwalach w kraju i za granicą. Od 1953 roku poświęciła się wyłącznie kompozycji, którą wcześniej łączyła z pracą pedagogiczną: w latach 1934-35 i 1945-46 uczyła harmonii, kontrapunktu i solfeżu oraz prowadziła klasę skrzypiec w Konserwatorium w Łodzi. Od 1966 r. aż do śmierci była profesorem kompozycji w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. Uznawana za autorytet zarówno w dziedzinie kompozycji jak i gry skrzypcowej, zapraszana była do jury międzynarodowych konkursów skrzypcowych, kameralistyki i kompozytorskich -

w Polsce i za granicą. W latach 1955-57 i ponownie od 1960 r. aż do śmierci pełniła funkcję wiceprezesa Związku Kompozytorów Polskich. Dorobek twórczy Grażyny Bacewicz jest niezwykle bogaty i różnorodny: od miniatur solowych, poprzez utwory kameralne aż po symfonie i koncerty z udziałem instrumentów solowych, pieśni, kantaty, balety i opery radiowe. Jest także autorką muzyki do filmów i do spektakli teatralnych. Udałe próby literackie dopełniają obrazu tej wszechstronnie ukierunkowanej osobowości twórczej, otwartej i wrażliwej na wszystkie przejawy otaczającego ją świata. Liczne nagrody i odznaczenia, jakimi została uhonorowana, są symbolicznym wyrazem uznania dla jej tytanicznej pracy i osiągnięć artystycznych i kompozytorskich, którymi zasłużyła sobie na miano największej kompozytorki polskiej - wybitnej postaci muzyki naszego stulecia.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.